

СПОГОДБА

МЕЖДУ

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ

ЗА

**ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ
НА ДОХОДИТЕ**

Правителството на Република България и правителството на Съединените американски щати, желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите се договориха както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 ОБЩ ОБХВАТ

1. Тази Спогодба се прилага само спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави, освен ако в Спогодбата не е предвидено друго.

2. Спогодбата не ограничава по никакъв начин всяко облекчение, което е предвидено към момента или бъде предвидено впоследствие:

- а) в законите на всяка договаряща държава, или
- б) във всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни.

3. а) Независимо от разпоредбите на б.б) на алинея 2 от този член:

- i) за целите на алинея 3 на член XXII (Консултации) от Общото споразумение по търговията с услуги, договарящите държави се споразумяват, че всеки въпрос относно тълкуването или приложението на тази Спогодба и по-специално дали действията, във връзка с данъчното облагане попадат в обхвата на тази Спогодба, се разрешава изцяло в съответствие с член 24 (Процедура по взаимно споразумение) от тази Спогодба; и
- ii) разпоредбите на член XVII (Национално третиране) от Общото споразумение по търговията с услуги няма да се прилагат по отношение на действия, във връзка с данъчното облагане, освен ако компетентните органи постигнат съгласие, че тези действия са извън обхвата на член 23 (Недискриминация) от тази Спогодба.

б) За целите на тази алинея „действие, във връзка с данъчното облагане” означава закон, подзаконов акт, правило, процедура, решение, административно действие или всяка подобна разпоредба или действие, свързана с данъчно облагане.

4. а) Независимо от всяка друга разпоредба на тази Спогодба, освен алинея 5 от този член, едната договаряща държава може да облага своите местни лица (както е определено в член 4 (Местно лице)), а на основание гражданството, може да облага своите граждани, така както ако Спогодбата не е влязла в сила.

б) Независимо от другите разпоредби на тази Спогодба, бивш гражданин или дългосрочно пребиваващо местно лице на Съединените щати, за период от десет години след загубата на такъв статут, може да се облага в съответствие със законите на Съединените щати. Тази алинея се прилага само по отношение на доходи от източници в Съединените щати (включително доход, който по националното законодателство на Съединените щати се счита за доход, който възниква от такива източници).

5. Разпоредбите на алинея 4 няма да засягат:

а) облекченията, предоставени от едната договаряща държава по алинея 2 на член 9 (Свързани предприятия), алинеи 1 и 2 на член 17 (Пенсии, плащания по социално осигуряване, анюитети, издръжка на бивш съпруг и издръжка на деца) и член 22 (Избягване на двойното данъчно облагане), член 23 (Недискриминация), член 24 (Процедура по взаимно споразумение); и

б) облекченията, предоставени от едната договаряща държава по член 18 (Държавна служба), член 19 (Студенти, стажанти, преподаватели и научни работници) и член 26 (Членове на дипломатически мисии и консулски служби), по отношение на физически лица, които не са граждани или не са допуснати като дългосрочно пребиваващи местни лица в тази държава.

6. Елемент на доход, получен чрез образуване, което е прозрачно за данъчни цели по законите на една от договарящите държави се счита получен от местно лице на едната договаряща държава, доколкото този елемент на доход се приема за доход на местно лице по данъчното законодателство на тази договаряща държава.

Член 2

ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на едната договаряща държава, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия доход или върху отделни елементи на доходите, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, но са изключени социално осигурителните данъци.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата са:

а) в България:

- (i) данъкът върху дохода на физическите лица;
- (ii) корпоративният подоходен данък.

б) в Съединените щати: федералните подоходни данъци, налагани по Кодекса за вътрешни приходи (с изключение на социално осигурителните данъци) и федералните данъци, налагани върху инвестиционния доход на чуждестранни частни фондации.

4. Спогодбата се прилага и за всички до голяма степен подобни данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички изменения, извършени в съответните им данъчни или други закони, които съществено влияят на задълженията им по тази Спогодба.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Съединени щати" означава Съединените американски щати и включва съответните щати и окръг Колумбия; този термин също включва съответното териториално море и морското дъно и подпочвеното пространство от подводните територии, прилежащи към териториалното море, върху които Съединените щати упражняват суверенни права в съответствие с международното право; терминът, обаче, не включва Пуерто Рико, Вирджинските острови, Гуам и всяко друго владение или територия на Съединените щати.

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Съединените щати, според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

- д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане, според законодателството на държавата, в която тя е организирана;
- е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
- ж) терминът „предприятие” се прилага за извършването на всяка стопанска дейност;
- з) терминът „стопанска дейност” включва предоставянето на професионални услуги и други дейности с независим характер;
- и) терминът „печалби от стопанска дейност” включва и доход от предоставянето на професионални услуги и други дейности с независим характер;
- к) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, освен ако този транспорт се извършва изключително между места, намиращи се в едната договаряща държава;
- л) терминът "компетентен орган" означава:
- (i) в България: министърът на финансите или упълномощен представител;
 - (ii) в Съединените щати, секретарят на финансите или негов представител;
- м) терминът "национално лице" на едната договаряща държава означава:
- (i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на тази държава; и
 - (ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в тази държава.
- н) терминът „пенсионен фонд” означава всяко лице, учредено в едната договаряща държава, което:

(i) е изцяло освободено от данъчно облагане за доходите в тази държава, и

(ii) функционира основно за да администрира или предоставя пенсии или облаги при пенсиониране или за да придобива доход за целите на едно или повече такива ангажименти.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго или компетентните органи постигнат споразумение за общо значение, по реда на член 24 (Процедура по взаимно споразумение). Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея, поради своето местожителство, местопребиваване, гражданство, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество, а също включва тази държава, всяко нейно политическо подразделение или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Терминът „местно лице на едната договаряща държава” включва:

а) пенсионен фонд, учреден в тази държава, и

б) организация, която е учредена и функционира в тази държава изключително за религиозни, благотворителни, научни, художествени, културни или образователни цели,

независимо дали целият или част от нейния доход или печалби могат да бъдат освободени от облагане с данък по националното законодателство на тази държава.

3. Когато въз основа на разпоредбите на алинея 1, едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия за разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

4. Когато в съответствие с разпоредбите на алинеи 1 и 2 на този член, лице, различно от физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия чрез взаимно споразумение да определят начина на приложение на тази Спогодба спрямо това лице. При липса на взаимно споразумение между компетентните органи на договарящите държави, лицето няма да се счита за местно лице на някоя от договарящите държави за целите на ползване на облекченията, предвидени в тази Спогодба.

Член 5 **МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ**

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства;

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект или съоръжение, използвано за изследване на природни богатства представляват място на

стопанска дейност само ако те продължават или дейността продължава за повече от шест месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място на дейност, изключително за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер, за предприятието;
- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на алинеи 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага алинея 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата посочена договаряща държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, ако това лице:

- а) има и обичайно упражнява в тази държава правото да сключва договори от името на предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в алинея 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея; или
- б) няма такова право, но обичайно поддържа в първата посочена държава запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, от които това лице редовно изпълнява поръчки или извършва доставки от името на предприятието и допълнителните дейности, извършвани в тази държава от името на предприятието са допринесли за осъществяването на продажбата на такива стоки.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва стопанска дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност като независими представители.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

8. Като се имат предвид разпоредбите на алинея 4, когато предприятие на едната договаряща държава предоставя услуги в другата договаряща държава и се установи, че това предприятие няма място на стопанска дейност в тази друга договаряща държава по силата на предходните алинеи на този член, се счита, че това предприятие предоставя тези услуги чрез място на стопанска дейност в тази друга държава, ако и само ако:

а) тези услуги се извършват в тази друга държава от физическо лице, което пребивава в тази друга държава за период или периоди, които общо възлизат на 183 дни или повече във всеки дванадесет месечен период и през този период или периоди повече от 50 процента от брутните приходи от активната стопанска дейност на предприятието се състоят от доходи, получени от услугите, извършвани в тази държава от физическото лице; или

б) услугите се предоставят в тази друга държава общо за 183 дни или повече във всеки дванадесет месечен период, във връзка със същия или свързан обект, за клиенти, които са местни лица на тази друга държава или които разполагат с място на стопанска дейност в тази друга държава, във връзка с което се предоставят услугите.

ГЛАВА III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество, включително доходи от селско и горско стопанство, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за правото на разработване на минерални залежи, източници и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на алинея 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие. Разпоредбите на алинеи 1 и 3, обаче, не се прилагат, ако притежателят на доходите съгласно алинеи 1 или 3, като местно лице на едната договаряща държава, осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там и недвижимото имущество, във връзка с което са платени доходите е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на член 7.

5. Въпреки това, докато местно лице на Съединените щати, няма право по българското законодателство да избере изчисляването на данъка върху доходи от недвижимо имущество да се извършва на нетна база, както ако този доход беше доход от стопанска дейност, причислим към място на стопанска дейност в България, българският данък, наложен по алинея 1 няма да надвишава 10 процента от brutната сума на дохода.

Член 7

ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез място на стопанска дейност, разположено там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбите на алинея 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез място на стопанска дейност, разположено там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват

печалбите от стопанска дейност, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на тези разходи, които са извършени за целите на стопанската дейност на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се причисляват печалби от стопанска дейност към мястото на стопанска дейност само поради покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи, печалбите причислими към мястото на стопанска дейност се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. За целите на този член, печалбите от експлоатация на кораби или самолети включват, но не се ограничават до:

а) печалбите от отдаване под наем на кораби или самолети с екипаж за определено време или за определено пътуване; и

б) печалбите от отдаване под наем на кораби или самолети без екипаж, ако доходът от наем е съпътстващ по отношение на печалбите от експлоатацията на кораби и самолети в международния транспорт.

3. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от използването, поддържането или отдаването под наем на контейнери (включително трейлери, баржи и свързано с тях оборудване, необходимо за превоз на контейнери), използвани за превоз на стоки, се облагат с данък само в тази договаряща държава, освен ако тези контейнери или трейлери и свързаното с тях оборудване се използват за транспорт изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 3 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая, между двете предприятия, в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и другата договаряща държава се съгласи, че така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави, при необходимост, ще се консултират един друг.

Член 10 ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, освен ако не е предвидено друго, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 5 процента от brutната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество, което притежава пряко поне 10 процента от акциите с право на глас на дружеството, което изплаща дивидентите;

б) 10 процента от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. а) Буква а) на алинея 2 не се прилага в случаите на дивиденди, изплатени от американска регулирана инвестиционна компания (RIC) или от американски инвестиционен тръст за недвижимо имущество (REIT). В случаите на дивиденди, изплатени от RIC, се прилагат букви б) на алинея 2 и алинея 4. В случаите на дивиденди, изплатени от REIT, букви „б” на алинея 2 и алинея 4 се прилагат само когато:

(i) притежателят на дивидентите е физическо лице или пенсионен фонд, които имат участие от не повече от 10 процента в REIT;

(ii) дивидентите са изплатени за клас акции, които се търгуват публично и притежателят на дивидентите е лице, което има участие от не повече от 5 процента от всеки клас акции във REIT; или

(iii) притежателят на дивидентите е лице, което има участие от не повече от 10 процента в REIT и REIT е диверсифициран.

б) Правилата на буква а) се прилагат и по отношение на дивиденди, изплатени от дружества, които са местни лица на България и са подобни на американските дружества, посочени в тази алинея. Компетентните органи ще определят чрез взаимно споразумение дали дружества, местни лица на България са подобни на американските дружества, посочени в тази алинея.

в) За целите на тази алинея, REIT или подобно образувание, посочено в алинея 3б) е „диверсифицирано”, когато стойността на нито едно участие в недвижимо имущество не надвишава 10 процента от общата стойност на участията в неговото недвижимо имущество. За тази цел, имущество, върху което е наложена възбрана няма да се счита за

участие в недвижимо имущество. Когато REIT или подобно образувание има участие в гражданско дружество, счита се, че REIT притежава пряко такава част от участието на гражданското дружество в недвижимо имущество, каквато съответства на неговия дял в гражданското дружество.

4. Независимо от алинея 2, дивидентите няма да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице, ако:

а) притежателят на дивидентите е пенсионен фонд, който е местно лице на другата договаряща държава, и

б) тези дивиденти не са получени от извършване на търговия или стопанска дейност от такъв пенсионен фонд или от свързано предприятие, различно от лице, посочено в буква а).

5. За целите на този член, терминът "дивиденти" означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която платецът е местно лице.

6. Разпоредбите на алинеи от 1 до 4 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която платецът е местно лице, чрез място на стопанска дейност разположено там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност).

7. Едната договаряща държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от местно лице на другата държава, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на първата посочена държава или дивидентите са причислими към място на стопанска дейност в първата посочена държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството, освен в случаите на алинея 8, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи произхождащи в тази държава.

8. а) Дружество, което е местно лице на едната държава и което има място на стопанска дейност в другата държава или което подлежи в другата държава на данъчно облагане на нетна основа за доходите си, които могат да бъдат облагани в другата държава на основание член 6 (Доходи от недвижимо имущество) или на основание алинея 1 на член 13 (Печалби от прехвърляне на имущество) може да бъде подложено в тази

друга държава на данъчно облагане в допълнение на данъка, договорен в другите разпоредби на тази Спогодба.

б) Въпреки това, такъв данък може да се налага:

(i) само върху частта от печалбите от стопанска дейност на дружеството, която е причислима към мястото на стопанска дейност и частта от дохода, посочен в предходното изречение, който подлежи на облагане по член 6 (Недвижимо имущество) или алинея 1 на член 13 (Печалби от прехвърляне на имущество) която, в случая на Съединените щати представлява сумата от тези печалби или доходи, която е приравнена на дивидент, а в случая на България е сума, аналогична на сумата, приравнена на дивидент; и

(ii) при данъчна ставка, която не надвишава 5 процента.

Член 11 **ЛИХВИ**

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на алинея 2, лихви, възникнали в едната договаряща държава се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако:

а) притежателят на лихвите е другата договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт или Централната банка на тази друга договаряща държава или всяка институция, която изцяло се притежава от тази договаряща държава;

б) притежателят на лихвите е местно лице на тази друга договаряща държава, по отношение на вземания за дълг, които са гарантирани, застраховани или непряко финансирани от правителството на тази друга договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт или Централната банка на тази друга договаряща държава или всяка институция, която изцяло се притежава от тази договаряща държава;

в) притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, което е финансова институция (включително например банка или застрахователно дружество), освен ако лихвата е платена като част от бек-ту-бек заем или споразумение, което е икономически подобно на или има ефекта на бек-ту-бек заем; или

г) притежателят на лихвите е пенсионен фонд, който е местно лице на тази друга договаряща държава, при условие че тези лихви не са получени при осъществяването, пряко или непряко, на стопанска дейност от този пенсионен фонд.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации, както всякакъв друг доход, който е подчинен на същия данъчен режим като доходи от предоставен заем в съответствие със законодателството на договарящата държава, в която възниква доходът. Доходи, разгледани в член 10 (Дивиденди) и санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на тази Спогодба.

5. Разпоредбите на алинеи 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност).

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага

съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

8. Независимо от разпоредбите на алинея 1:

а) лихви, възникнали в Съединените щати, които представляват условни лихви от вид, който не се определя като портфейлни лихви съгласно законодателството на Съединените щати, може да се облагат с данък в Съединените щати, но когато притежателят на лихвите е местно лице на България, лихвите могат да бъдат облагани с данък при данъчна ставка, която не надвишава 10 процента от brutната сума на лихвите;

б) лихви, възникнали в България, които се определят в зависимост от приходите, продажбите, доходите, печалбите или друго движение на парични средства на длъжника или негово свързано лице, в зависимост от всяка промяна в стойността на имущество на длъжника или негово свързано лице или в зависимост от дивидент, разпределение на печалба на гражданско дружество или подобно плащане, извършено от длъжника или от негово свързано лице, може да се облагат с данък в България съгласно законодателството на България, но когато притежателят на лихвите е местно лице на Съединените щати, лихвите могат да бъдат облагани с данък при данъчна ставка, която не надвишава 10 процента от brutната сума на лихвите; и

в) лихвите, които представляват доход, надвишаващ размера на портфейлните лихви, във връзка с остатъчно участие в инвестиционно образувание за обединение на ипотекни недвижимо имущество (REMIC), могат да се облагат с данък във всяка държава, в съответствие с нейното вътрешно законодателство.

9. Когато разход за лихви подлежи на приспадане при определяне на дохода на дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, който доход:

а) е причислим към място на стопанска дейност на това дружество, което е разположено в другата договаряща държава, или

б) може да бъде облаган с данък в другата договаряща държава на основание член 6 (Недвижимо имущество) или алинея 1 на член 13 (Печалби от прехвърляне на имущество);

и този разход за лихви надвишава лихвите, платени от това място на стопанска дейност или платени във връзка с дълга, обезпечен с недвижимо имущество, разположено в тази друга договаряща държава, ще се счита, че сумата на това надвишение е лихва, която възниква в тази друга договаряща държава и неин притежател е местно лице на първата посочена договаряща държава. Такава предполагаема лихва може да бъде облагана с данък в тази друга договаряща

държава при данъчна ставка, която не надвишава данъчната ставка, посочена в алинея 2, освен ако дружеството отговаря на описанието, съдържащо се в алинея 3, в който случай дружеството се освобождава от такова данъчно облагане в тази друга договаряща държава.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава:

а) плащания от всякакъв вид, получени като компенсация за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено, научно или друго произведение (включително кинофилми и филми, магнетофонни записи и други средства за възпроизводство на образ или звук за радио или телевизионно излъчване), на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит; и

б) печалби, получени при отчуждаването на всяко имущество, посочено в буква а), ако тези печалби зависят от производителността, използването или разпореждането с имуществото.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност разположено там и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност).

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава.

Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, с което правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения е действително свързано, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност. Когато платецът на авторските и лицензионните възнаграждения не е местно лице на нито една от договарящите държави и авторските и лицензионните възнаграждения не са за сметка на място на стопанска дейност в нито една от договарящите държави, но авторските и лицензионните възнаграждения са свързани с използването или правото на използване в една от договарящите държави на всяко имущество или право, посочено в алинея 3, ще се счита, че авторските и лицензионните възнаграждения възникват в тази държава.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13 **ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО**

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава и свързани с прехвърляне на недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. За целите на този член, терминът „недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава” включва:

- а) недвижимо имущество, посочено в член 6 (Доходи от недвижимо имущество);
- б) когато тази друга държава е Съединените щати, участие (дял) в недвижимо имущество в Съединените щати по смисъла на законодателството на Съединените щати;

- в) когато тази друга държава е България:
- (i) акции или дялове, включително правото на придобиване на акции или дялове, различни от акции, които нормално се търгуват на установен пазар на ценни книжа, които придобиват повече от 50 процента от стойността си, пряко или непряко, от недвижимо имущество, посочено в буква „а” от тази алинея, което се намира в България; и
 - (ii) участие в гражданско дружество или тръст, ако активите на гражданското дружество или тръста се състоят от недвижимо имущество, намиращо се в България или от акции или дялове, посочени в точка (i) от тази буква.

3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, което съставлява част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби или самолети, експлоатирани или използвани в международния транспорт, или на движимо имущество (лично имущество), свързано с експлоатацията или използването на такива кораби или самолети, се облагат с данък само в тази държава.

5. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на контейнери (включително трейлери и друго оборудване, необходимо за превоз на контейнери), използвани за превоз на стоки, се облагат с данък само в тази държава, освен ако тези контейнери или трейлери и свързаното с тях оборудване се използват за транспорт изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава.

6. Печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърлянето на акции или дялове от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава, ако прехвърлянето на тези акции или дялове е осъществено в рамките на 12 месеца от датата на придобиването им и ако получателят на печалбите, по всяко време през 12 – месечния период, предхождащ това прехвърляне, е имал пряко или непряко участие от поне 25 процента в капитала на това дружество. Тази алинея обаче, не се прилага по отношение на прехвърлянето на акции на публични дружества, които се търгуват на установен пазар на ценни книжа.

7. Печалбите, посочени в алинея 3 на член 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения) се облагат с данък само в съответствие с разпоредбите на член 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения).

8. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от имуществото, посочено в алинеи 1 до 7 се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 15 (Директорски възнаграждения), 17 ((Пенсии, плащания по социално осигуряване, анюитети, издръжка на бивш съпруг и издръжка на деца) и 18 (Държавна служба), заплати, надници и други възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на алинея 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година,

б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, посочено в алинея 1 и получено от местно лице на едната договаряща държава по трудово правоотношение като член на екипажа на кораб или самолет, или като друг на персонал, който въз основа на трудов договор полага труд на борда на кораб или самолет, използвани в международния транспорт, се облага с данък само в тази държава.

Член 15

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава за услуги, предоставени в качеството му на член на борд на директорите (включително управителен съвет или надзорен съвет или подобен по функции орган) на дружество, което е местно лице на

другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга договаряща държава.

Член 16

ХУДОЖЕСТВЕНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ И СПОРТИСТИ

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, който доход би бил освободен от облагане с данък в тази друга договаряща държава съгласно разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност) и 14 (Доходи от трудово правоотношение), могат да се облагат с данък в тази друга държава, освен ако сумата на брутните постъпления, получени от този художествен изпълнител или спортист, включително разходите, които са му възстановени или понесени за негова сметка от тази дейност, не надвишава петнадесет хиляди щатски долара (\$ 15 000) или еквивалентната сума в българска валута за съответната данъчна година.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност) и 14 (Доходи от трудово правоотношение) могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, но само когато договорът, въз основа на който се изпълнява тази лична дейност:

а) посочва (по име или описание) художествения изпълнител или спортиста; или

б) позволява на другата страна по договора (или на лице, различно от художествения изпълнител, спортиста или лицето, което получава дохода) да посочи физическото лице, което изпълнява личната дейност.

Член 17

ПЕНСИИ, ПЛАЩАНИЯ ПО СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ, АНЮИТЕТИ, ИЗДРЪЖКА НА БИВШ СЪПРУГ И ИЗДРЪЖКА НА ДЕЦА

1. Пенсии и други подобни плащания, притежавани от местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от алинея 1, плащания, извършени от едната договаряща държава на основание социално-осигурителното или друго подобно законодателство на тази държава, на местно лице на другата договаряща

държава или на гражданин на Съединените щати, се облагат с данък само в първата посочена държава.

3. Анюитети, получени и притежавани от физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава. Терминът “анюитет”, използван в тази алинея означава определена сума, която се изплаща периодично в определени моменти в продължение на определен брой години, или пожизнено, срещу задължението за пълно и съответно възстановяване на плащанията (без възможност да се престираат услуги).

4. Издръжка на бивш съпруг и плащания за издръжка за дете, платени от местно лице на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава се облагат с данък само в първата посочена договаряща държава. Такива плащания, обаче, не се облагат в нито една от договарящите държави, ако физическото лице, което извършва плащанията няма право на приспадане на тези плащания при изчисляване на облагаемия си доход в договарящата държава, на която е местно лице. Терминът „издръжка на бивш съпруг”, използван в този член означава периодични плащания, извършени въз основа на писмено споразумение за раздяла, решение за развод, самостоятелна издръжка или задължителна помощ.

5. Когато физическо лице, което е местно лице на една от държавите е член, бенефициент или участник в пенсионен фонд, който е местно лице на другата държава, доходът, придобит от пенсионния фонд може да се облага с данък като доход на това физическо лице само когато, и като се имат предвид разпоредбите на алинеи 1 и 2 от този член, до размера до който е платен на или в полза на това физическо лице от пенсионния фонд (а не е прехвърлен към друг пенсионен фонд в тази друга държава).

Член 18 **ДЪРЖАВНА СЛУЖБА**

1. Независимо от разпоредбите на член 14 (Доходи от трудово правоотношение), 15 (Директорски възнаграждения) и 16 (Художествени изпълнители и спортисти):

а) заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени на физическо лице за извършени услуги на едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, се облагат с данъци само в тази държава, като се имат предвид разпоредбите на буква б);

б) такива възнаграждения, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- (i) е гражданин на тази държава; или
- (ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Независимо от разпоредбите на алинея 1 на член 17 (Пенсии, плащания по социално осигуряване, анюитети, издръжка на бивш съпруг и издръжка на деца):

а) всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава, политическо подразделение или орган (различно от плащане, по отношение на което се прилага алинея 2 на член 17), се облагат с данък само в тази държава, като се имат предвид разпоредбите на буква б);

б) такива пенсии, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на членове 14 (Доходи от трудово правоотношение), 15 (Директорски възнаграждения), 16 (Художествени изпълнители и спортисти) и 17 (Пенсии, плащания по социално осигуряване, анюитети, издръжка на бивш съпруг и издръжка на деца) се прилагат по отношение на заплати, надници и други възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 19

СТУДЕНТИ, СТАЖАНТИ, ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. а) Плащания, различни от възнаграждения за лични услуги, получени от студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава с цел редовно образование в колеж, университет или друга призната образователна институция от подобен вид или с цел стаж на пълен работен ден, не се облагат с данък в тази държава, при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава и са платени за целите на неговата издръжка, образование или стаж. Освобождаването от данък, предвидено в тази алинея се прилага по отношение на стажантите само за период, ненадвишаващ две години от датата на първото пристигане на стажанта в първата посочена държава за целите на този стаж.

б) Студент или стажант по смисъла на буква а) се освобождава от данък в договарящата държава, в която студентът или стажантът временно пребивава по отношение на дохода си от лични услуги, който възлиза общо на 9 000 \$ или еквивалентната сума в българска валута годишно. Компетентните органи ще коригират сумата, посочена в тази алинея на всеки пет години.

в) За целите на тази алинея, стажант е физическо лице:

(i) което е временно в едната договаряща държава с цел преминаване на стаж, необходим да квалифицира лицето за упражняване на професия или; или

(ii) което е временно в едната договаряща държава по трудов или друг договор с местно лице на другата договаряща държава, главно с цел натрупване на технически, професионален или стопански опит от лице, различно от:

А) това местно лице на другата договаряща държава, и

Б) лице, което е свързано с това местно лице на другата договаряща държава.

2. Физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава в началото на своето посещение в другата договаряща държава и което временно пребивава в другата договаряща държава с цел преподавателска дейност или научно изследване в училище, колеж, университет или друга призната образователна или изследователска институция е освободено от облагане с данък в другата договаряща държава за период, ненадвишаващ две години от датата на пристигането на физическото лице в тази друга държава. Тази алинея не се прилага за доходи от научно изследване, ако то не е предприето в обществен интерес, а преимуществено за лично облагодетелстване на някое лице или лица.

Член 20

ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода, притежаван от местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на алинея 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в алинея 2 на член 6 (Доходи от недвижимо имущество), когато притежателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там

и доходът е причислим към това място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на член 7 (Печалби от стопанска дейност).

ГЛАВА IV ОГРАНИЧАВАНЕ НА ОБЛЕКЧЕНИЯТА

Член 21 ОГРАНИЧАВАНЕ НА ОБЛЕКЧЕНИЯТА

1. Освен ако друго не е предвидено в този член, местно лице на едната договаряща държава, което получава доход от другата договаряща държава, няма право да ползва облекченията, предвидени в тази Спогодба, които са предоставени на местните лица на едната договаряща държава, освен ако това местно лице е „лице, отговарящо на критериите”, определени в алинея 2.

2. Местно лице на едната договаряща държава е „лице, отговарящо на критериите” за данъчната година, ако това местно лице е:

- а) физическо лице;
- б) едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт;
- в) дружество, ако:
 - (i) основният клас акции (и всеки привилегирован клас акции), редовно се търгува на една или повече признати фондови борси, и
 - А) основният клас акции главно се търгува на една или повече признати фондови борси, намиращи се в договарящата държава, на която дружеството е местно лице; или
 - Б) главното място на управление и контрол на дружеството е в договарящата държава, на която то е местно лице; или
 - (ii) поне 50 процента от акциите, с право на глас и от общата стойност на акциите (и поне 50 процента от всеки привилегирован клас акции) в дружеството се притежава пряко или непряко от пет или по-малко дружества, които имат право да ползват облекченията, съгласно точка (i) от тази буква, а в случаите на непряко участие, при условие че всеки междинен собственик е местно лице на една от договарящите държави;

г) лице, посочено в алинея 2 на член 4 от тази Спогодба, а в случаите на лице, посочено в буква а) на тази алинея, при условие че повече от 50 процента от бенефициентите, членовете или участниците в това лице са физически лица, които са местни лица на една от договарящите държави; или

д) лице, различно от физическо лице, ако:

(i) лицата, които са местни лица на тази договаряща държава и които имат право да ползват облекченията по тази Спогодба на основание букви а), б), в)(i) или г) притежават през поне половината дни от данъчната година, пряко или непряко, акции или други участия, които представляват поне 50 процента от общото право на глас и от общата стойност на акциите (и поне 50 процента от всеки привилегирован клас акции) на лицето, а в случаите на непряко участие, при условие че всеки междинен собственик е местно лице на тази договаряща държава; и

(ii) по-малко от 50 процента от brutния доход на лицето за данъчната година, както е определен в държавата, на която то е местно лице, е платен или начислен, пряко или непряко, към лица, които не са местни лица на никоя от договарящите държави, имащи право да ползват облекченията по тази Спогодба на основание букви а), б), в) точка (i) или буква г) от тази алинея, под формата на плащания, които подлежат на приспадане за целите на данъците, обхванати от тази Спогодба, в държавата, на която лицето е местно лице (като не се включват плащания за услуги или вещи, извършени при независими пазарни отношения в обичайните граници на стопанска дейност).

3. Дружество, което е местно лице на едната договаряща държава има право да ползва облекченията на Спогодбата също когато:

а) поне от 95 процента от общото право на глас и от общата стойност на акциите (и поне 50 процента от всеки привилегирован клас акции) се притежава, пряко или непряко, от седем или по-малко лица, които са лица, приравнени на притежатели, и

б) по-малко от 50 процента от brutния доход на дружеството, както е определен в държавата, на която дружеството е местно лице, за данъчната година е платен или начислен, пряко или непряко, към лица, които не са лица, приравнени на притежатели, под формата на плащания, (като не се включват плащания за услуги или вещи, извършени при независими пазарни отношения в обичайните граници на стопанска дейност), които подлежат на приспадане за целите на данъците, обхванати от тази Спогодба, в държавата, на която дружеството е местно лице.

4. а) Местно лице на едната договаряща държава има право да ползва облекченията на тази Спогодба по отношение на елементи на доход, получен от другата държава, независимо дали местното лице е „лице, отговарящо на критериите”, ако това местно лице извършва активна търговска или стопанска дейност в първата посочена държава (различна от стопанска дейност по осъществяване или управление на инвестиции за собствена сметка, освен ако тази дейност е банкова, застрахователна или дейност по търговия с ценни книжа, извършвана от банка, застрахователно дружество или регистриран дилър на ценни книжа), и доходът, получен от другата договаряща държава е получен във връзка с, или е съпътстващ по отношение на, тази търговска или стопанска дейност.

б) Ако местно лице на едната договаряща държава получава елементи от доход от търговска или стопанска дейност в другата договаряща държава, или получава елементи от доход произхождащи от другата договаряща държава от свързано лице, условията по буква а) се считат за изпълнени по отношение на този елемент от дохода, само ако търговската или стопанската дейност, извършвани от местното лице в първата посочена договаряща държава е съществена спрямо търговската или стопанската дейност, извършвана от местното лице или от такова лице в другата договаряща държава. Дали търговската или стопанската дейност е съществена за целите на тази алинея се определя въз основа на всички факти и обстоятелства.

в) При определяне дали едно лице „извършва активна търговска или стопанска дейност” в едната договаряща държава за целите на буква а) на тази алинея, се счита, че дейностите, извършвани от лица, които са свързани с това лице се извършват от това лице. За целите на тази буква, лицата са свързани, ако едното притежава поне 50 процента участие в другото (или, в случаите на дружество, поне 50 процента от общото право на глас и от общата стойност на акциите или от участието в капитала на дружеството) или друго лице притежава, пряко или непряко, поне 50 процента участие (или, в случаите на дружество, поне 50 процента от общото право на глас и от общата стойност на акциите или от участието в капитала на дружеството) във всяко от лицата. Във всички случаи, за целите на тази буква, се счита, че едно лице е свързано с друго, ако въз основа на всички значими факти и обстоятелства, едното контролира другото или двете се контролират от едно и също лице или лица.

5. Местно лице на едната договаряща държава, което не е „лице, отговарящо на критериите” според разпоредбите на алинея 2 и няма право да ползва облекченията по алинея 3 или по отношение на елементи от дохода, на основание алинея 4 от този член, въпреки това ползва облекченията по тази Спогодба, ако компетентният орган на другата договаряща държава установи, че създаването, придобиването или поддържането на това лице и извършването

на неговите дейности не е имало като една от основните си цели получаването на облекчения по Спогодбата.

6. За целите на този член:

а) терминът „призната фондова борса” означава:

- (i) NASDAQ системата, притежавана от Националната асоциация на дилърите на ценни книжа, Инк. и всяка фондова борса, регистрирана в Комисията по ценните книжа и борсите на Съединените щати като национална борса за ценни книжа по Закона за търговия с ценни книжа на Съединените щати от 1934 г.;
- (ii) Българска фондова борса – София и всяка друга фондова борса, лицензирана за търговия с ценни книжа и финансови инструменти по българския закон; и
- (iii) всяка друга фондова борса, за която компетентните органи постигнат съгласие;

б) терминът „основен клас акции” означава обикновени или общи акции от дружеството, при условие че този клас акции представлява болшинството от акциите с право на глас и от стойността на дружеството. Ако нито един клас обикновени или общи акции не представляват болшинството от общото право на глас и от общата стойност на дружеството, „основният клас акции” са тези класове, които като заедно представляват болшинството от общото право на глас и от общата стойност на дружеството;

в) терминът „привилегирован клас акции” означава всеки клас акции на дружество, което е местно лице на една от договарящите държави, който дава право на акционера на непропорционално високо участие, чрез дивиденди, плащания по обратно изкупуване или по друг начин, в приходите, възникнали в другата държава чрез определени активи или дейности на дружеството; и

г) „главното място на управление и контрол” на дружеството е в договарящата държава, на която то е местно лице, само ако изпълнителните членове на ръководството и служителите на високи управленски позиции упражняват ежедневните си функции по вземане на по-голяма част от решенията в областта на стратегическото, финансовото и оперативното управление на дружеството (включително на неговите дъщерни дружества, притежавани пряко или непряко) в тази държава, отколкото във всяка друга държава и персоналът извършва по-голяма част от ежедневните дейности, необходими за подготовката и вземането на тези решения в тази държава, отколкото във всяка друга държава.

д) „лице, приравнено на притежател” е местно лице на държава-членка на Европейския съюз или на държава от Европейското икономическо пространство или на страна по Северноамериканско споразумение за свободна търговия, но само ако това местно лице:

(i) А) би било оправомощено да ползва всички облекчения по спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между държава-членка на Европейския съюз или държава от Европейското икономическо пространство или страна по Северноамериканско споразумение за свободна търговия и държавата, от която се претендират облекчения по тази Спогодба, на основание на разпоредби, които са аналогични на буква а), б), в)(i) или буква г) на алинея 2 на този член, при условие че ако такава спогодба не съдържа изчерпателна разпоредба за ограничаване на облекченията, лицето би било „лице, отговарящо на критериите” по смисъла на буква а), б), в)(i) или буква г) на алинея 2 на този член, ако това лице беше местно лице на една от държавите, съгласно член 4 (Местно лице) от тази Спогодба;

Б) По отношение на доход, посочен в член 10 (Дивиденди), член 11 (Лихви) или член 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения) от тази Спогодба, би имало право по такава спогодба да ползва за конкретния вид доход, за който се претендират облекчения по тази Спогодба, данъчна ставка, която е поне толкова ниска, колкото е данъчната ставка, приложима по тази Спогодба; или

(ii) е местно лице на една от договарящите държави и е “лице, отговарящо на критериите” по смисъла на буква а), б), в)(i) или буква г) на алинея 2 на този член;

е) във връзка с дивиденди, лихви и авторски и лицензионни възнаграждения, възникнали в България и притежавани от дружество, което е местно лице на Съединените щати, се счита, че дружество, което е местно лице на държава-членка на Европейския съюз покрива изискванията на буква д)(i)В) на тази алинея за целите на определяне дали това местно лице на Съединените щати може да ползва облекченията по тази алинея, ако плащането на дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, възникнали в България и платени пряко на такова местно лице на държава-членка на Европейския съюз би било освободено от данък на основание директива на Европейския съюз, независимо от това, че спогодбата между България и тази друга държава-членка на Европейския съюз предвижда по-висока ставка на данъка по отношение на това плащане, отколкото ставката, приложима към такова дружество на Съединените щати по силата на

член 10 (Дивиденсти), член 11 (Лихви) или член 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения) от тази Спогодба;

ж) във връзка с алинея 2, се счита, че акции от съответен клас акции редовно се търгуват на една или повече признати фондови борси в данъчната година, ако общият брой акции от този клас, търгувани на такава фондова борса или борси през дванадесетте месеца, които завършват в деня преди началото на тази данъчна година, е поне шест процента от средния брой акции, оставащи в този клас през дванадесет месечния период.

ГЛАВА V ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 22 ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. В България двойното данъчно облагане се избягва както следва:
 - а) когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Съединените щати, България, спазвайки разпоредбите на букви б) и в) на тази алинея, ще освободи такива доходи от облагане с данък;
 - б) когато местно лице на България получава дивиденсти, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на член 10 (Дивиденсти), 11 (Лихви) или 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения) на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Съединените щати, България ще допусне като приспадане от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионни възнаграждения на това местно лице, сума равна на данъка платен в Съединените щати. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези дивиденсти, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от Съединените щати;
 - в) когато, в съответствие с която и да е от разпоредбите на Спогодбата, доходи получени от местно лице на България, са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи.
2. В съответствие с разпоредбите и ограниченията на законодателството на Съединените щати (което може да бъде изменяно от време на време без да се променя основния принцип, залегнал тук), Съединените щати ще признаят

кредит на местно лице или гражданин на Съединените щати от данъка на Съединените щати върху дохода за:

- а) данъка върху дохода, платен или начислен в полза на България от, или за сметка на, това местно лице или гражданин; и
- б) в случаите на дружество на Съединените щати, което притежава поне 10 процента от акциите с право на глас на дружество, което е местно лице на България и от което дружеството на Съединените щати получава дивиденди, данъка върху дохода, платен или начислен в полза на България от, или за сметка на, платеща по отношение на печалбите, от които са изплатени дивидентите.

За целите на тази алинея, данъците, посочени в алинеи 3 а)(i) и (ii) и 4 на член 2 (Данъци, за които се прилага Спогодбата) се считат за данъци върху дохода.

3. За целите на прилагането на алинея 2 на този член, елементи от brutния доход, определен по законите на Съединените щати, получен от местно лице на Съединените щати което, по силата на тази Спогодба, може да бъде облагано с данък в България се считат за доход от източник в България.

4. За целите на прилагане на предходните алинеи на този член, когато Съединените щати облагат, в съответствие в алинея 4 на член 1 (Общ обхват), гражданин или бивш гражданин или дългосрочно пребиваващо местно лице на Съединените щати, което е местно лице на България:

- а) България ще вземе предвид за целите на изчисляване на кредита, който се предоставя по алинея 1, само сумата на данъка, ако има такъв, който Съединените щати могат да наложат, според разпоредбите на тази Спогодба, върху доход, получен от местно лице на България, което не е нито гражданин, нито бивш гражданин, нито дългосрочно пребиваващо местно лице на Съединените щати;
- б) за целите на изчисляване на данъка на Съединените щати върху дохода, посочен в буква а), Съединените щати ще признаят кредит от данъка на Съединените щати за българския данък след кредита, посочен в тази буква; така признатият кредит няма да намали частта от данъка на Съединените щати, която подлежи на приспадане от българския данък в съответствие с тази буква; и
- в) само за целите на признаване от Съединените щати на кредита, предвиден по буква б), счита се, че доходът, описан в буква а) възниква в България само доколкото това е необходимо, за да позволи на Съединените щати да предостави кредита, предвиден в буква б).

ГЛАВА VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23 РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството “местно лице”, са или могат да бъдат подложени. Тази разпоредба се прилага също и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави. За целите на данъчното облагане на Съединените щати, обаче, националните лица на Съединените щати, които подлежат на облагане с данък за световния си доход не са поставени в същите обстоятелства, както националните лица на България, които не са местни лица на Съединените щати.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същите дейности.

3. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 няма да се считат като задължаващи едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения и приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на алинея 1 на член 9 (Свързани предприятия), алинея 4 на член 11 (Лихви) или алинея 4 на член 12 (Авторски и лицензионни възнаграждения), лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от местно лице на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на първото посочено местно лице, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин, задълженията на местно лице на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на първото посочено местно лице, подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане, или свързаните с

него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Разпоредбите на този член не ограничават нито една от договарящите държави да налага данък, както е посочено в алинея 8 на член 10 (Дивиденди) или алинея 9 от член 11 (Лихви).

7. Независимо от разпоредбите на член 2 (Данъци, за които се прилага Спогодбата), разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание, наложени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 24

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за това лице до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави и сроковете, предвидени в тези законодателства за подаване на искания за възстановяване, да представи своя случай пред компетентния орган на която и да е договаряща държава.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете или други процедурни ограничения, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в Спогодбата. По-специално, компетентните органи на договарящите държави могат да се договарят:

а) за еднакво причисляване на доход, признаване на разходи, предоставяне на кредит и облекчения на предприятие на едната договаряща държава за целите на негово място на стопанска дейност в другата договаряща държава;

- б) за еднакво разпределение на доходи, разходи, кредити или облекчения между лица;
- в) за еднаква квалификация на конкретни елементи на доход;
- г) за еднаква квалификация на лица;
- д) за еднакво прилагане на правилата на данъчно облагане при източника по отношение на конкретни елементи на доход;
- е) за общо значение на термин;
- ж) за споразумения за предварително ценообразуване.

4. Компетентните органи могат също така да се договорят за увеличение на всяка конкретно посочена в Спогодбата сума в долари, с оглед отразяване на икономическите и валутните промени.

5. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ И АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато може да е необходима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, относно данъци от всякакъв вид, наложени от едната договаряща държава, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата, включително информация относно определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от алинея 1 на член 1 (Общ обхват) или член 2 (Данъци, за които се прилага Спогодбата).

2. По изрична молба на компетентния орган на едната договаряща държава, компетентният орган на другата договаряща държава предоставя информацията по този член под формата на свидетелски показания и заверени копия на непроменени оригинални документи (включително счетоводни книги, книжа, показания, счетоводни записвания, сметки и писмени обяснения).

3. Всяка информация, получена от едната договаряща държава по силата на този член, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя

само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето, събирането или администрирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени по-горе, както и с надзора на горепосочените. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

4. Разпоредбите на предходните алинеи в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

5. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите средства за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава не се нуждае от тази информация за собствени цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от алинея 4, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация, поради това, че няма интерес от такава информация.

6. Разпоредбите на алинея 4 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация, поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, пълномощник или лице, което действа като представител или довереник или поради това, че тя е свързана с участие на собственик в определено лице.

Член 26
ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И
КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VII
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 27
ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Договарящите държави ще се уведомят взаимно по дипломатически път за изпълнението на съответните изисквания за влизане в сила на тази Спогодба. Тази Спогодба влиза в сила от датата на получаване на по-късното от тези уведомления.

2. Разпоредбите на Спогодбата ще се прилагат в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която тази Спогодба влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху дохода, за всеки данъчен период, започващ на и след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която тази Спогодба влиза в сила.

Член 28
ПРЕКРАТЯВАНЕ

1. Тази Спогодба остава в сила за неопределен срок, като всяка от договарящите държави може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата договаряща държава за прекратяването не по-късно от 30 юни на всяка календарна година.

2. В такъв случай, Спогодбата ще престане да действа и в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението;

б) по отношение на другите данъци върху доходите, за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното, долуподписаните съответно упълномощени за това от своите правителства, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА във Вашингтон на 23 февруари 2007г., в два оригинални екземпляра на български и английски език, като двата текста имат еднаква сила.

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:**

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ
ЩАТИ:**